

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " —
Egész évre . . . 5 " —
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Vasárnap.Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítottatik.Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zsigler
hirdetési irodájában. (Pest, Király-
útcza 60. sz.)

Követjöltségi beszéd Kecskemét szabad királyi város II-ik kerületének választó polgáraihoz.

Tartatott: april 28-án, 1872.

Tisztelt barátim!

A megtisztelő bizodalmat, a ragaszkodást, a melyet önök irányomban ez alkalommal is, újabb követjöltségeimmel tanúsítani sziveskednek, nagyon köszönöm.

Azon megtisztelések közt, a melyek közügy szolgálatában a jóra való férfiút érhetik, kétségkívül legmegtisztelőbb, legértékesebb azon pályabér, a melyet független polgárok az országgyűlési képvisellel bizodalomuk és ragaszkodásunk jeléül nyújtanak; s ezen megtisztelés még inkább lekötelezőbb akkor, a midőn mint velem történik — már a negyedik országgyűlésre kívánnak megtisztelő bizalmukkal felruházni.

Fogadják önök, bizodalomuk- és ragaszkodásukért őszinte köszönetemet, s a követjöltséget ezennel elfogadván, legyenek meggyőződve, hogy a rendkívüli bizodalomnak, miként eleddig tettem, továbbra is, lelkelem egész erejével megfelelői ügyekezndem.

A követjöltség elfogadásával talán feladatommá fogott volna válni, hogy önök előtt tüzetes program-beszédet tartsak, de megelőzőleg ép most tevém önök szives figyelmének kíséretében követjelentésemet s abban a közelebbi országgyűlésre elodázhatatlan megfajlásra örökségül maradt reformtörvényeket eléggé jelezvén, nem lehet célom, hogy önök szives türelmével visszaéljek, és azokat ismételtelen feltüntessem. Hanem a közügy érdekében elegendőnek találom, hogy általánosságban érintsem a szempontokat, a melyeket önök képviselőjének, bárki legyen megválasztva, ha a közhaza és szülővárosunk irányában kötelességének hiven meg akar felelni: folyton szemelött tartania, s lehetőleg érvényesíttetnie kell, de a melyeket önöknek is ezen hitemszerint ismerniök s emlékezetökbe visszaidézniök, ép a közérdekben ohajtandó.

Ismervén politikai elveik és meggyőződésüket, önök szerintem igényelhetik, hogy megválasztandó képviselőjük, bárki legyen az — akkor amidőn a közjogi kiegyezési alaptörvények ép a magyar haza, a magyar faj fentartása érdekében keletkeztek; a midőn ősi alkotmányunk ép azoknak alapján lett visszaszerezve; a midőn azon kiegyezési törvények védpajza alatt mind alkotmányunk, mind államéletünk tényleg jobban van biztosítva, mint a 48. előtti, csak is a törvénykönyvben, a papírba, de nem a valóságban érvényben volt függetlenségi

régibb törvényeink mellett; a midőn hazánknek anyagi és szellemi jólléte ép ezen kiegyezési törvények után nevezetes előhaladást tanúsít: akkor önök igényelhetik, hogy megválasztandó képviselőjük bármely oldalról származható ellenzéki viszketeg, bármely ábrándozás és önállási vágyak kedvéért azon alaptörvényeket megtámadtatni, megintgattatni, s bizonytalan, és ez idők szerint a közhazára csakis lételkoczkázató veszélyt hozható jövődőért érvényteleníttetni ne engedje; s minden időben és minden körülmények közt, a kiegyezési alaptörvényeket tartalékgondolat nélkül elfogadott és megvédett párthoz csatlakozzék.

Önök tisztelt Barátim! a czélszerű reformok emberei levén, mint a kik első voltanak az országban, a kik a bírósági törvények tárgyalása alkalmával a régi szervezet megváltoztatását, s a bírósági institutiónak az állam általi átvételét és fentartását kérelmezték; önök, mint a kik a törvényhatóságok és községeknek újabb, a parlamenti kormányrendszert nem veszélyeztethető átalakítását a közérdekben első ohajtották, mint akik szülővárosunk kebelében is a népnevelés és községi felvirágzás érdekében közelebb a községi iskolákat életbeléptetni egyszerűtettel törekednek: önök igényelhetik, hogy megválasztandó képviselőjük, mindazon reform-törvényeknél, melyek a közelebbi országgyűlésen, mint tényezők az ország anyagi és szellemi jóllétét éltetőleg bizonyosan nagy számban fognak előkészülni, mindazon alkalommal meggyőződését és hivatását tanúsítva, mindannyiszor a korszerűen eszélyes reformkérdések avatottjaként lépjen fel.

Önök, mint kecskemétvárosi egyszerű polgárok, első sorban hivatva levén, szülővárosunk jelen s jövődője felett örködni, megválasztandó, képviselőjüktől szintén igényelhetik: hogy még figyelme az országos tárgyalatokra fog tapadni, addiglan is szülővárosunk minden fejleszhető anyagi és szellemi érdekeit ne csak figyelemmel, de őrszemekkel kísérje, s nem levén azok ellentétben az országos érdekekkel, de sőt ezeknek érvényesítésével a mi vidéki érdekeink is enyhíthetők, vagy előmozdíthatók és biztosíthatók levén: mindannyiszor a körülményeket felismerni, azokat eszélyesen és erélyesen a kormányzatnál és törvényhozásnál felhasználni s lehetőleg érvényesíteni tisztének ismerje.

Ilyetén a mi nagyfontosságú érdekeinket érintő törvények és intézkedések pedig, a közelebbi országgyűlésen, bizonyosan nagy számmal fognak fölmerülni.

Csak egyelőre jelzeni kívánok néme-
lyeket.

A bíróságok és törvényszékek székhelyei, országgyűlési felhatalmazás folytán, a ministerium által kijelölve két évi időtartamra lettek, s a két évi tapasztalathoz képest lesznek törvényhozásilag végleg megállapítva.

Kecskeméten egy nagy népesség és nagy terület részére, öt járásbíróság keretében lett ideiglen egy jelentékeny nagyságú törvényszék alkalmazva.

Egy nagyobb vidékű, nagyobb népességű törvényszék birtokában nemcsak az figyelmet érdemlő, hogy a kebelbeli értelmiség több haszonhajtó foglalkozást állandóan talál, hogy az értelmiség a székhelyen mindig jobban csoportosulni és öregbedni fog, hogy az ottani népesség nemzedéke többoldalú alkalmazásban több tért találhat, de egyszersmind az egész nagy vidék fontosabb ügybajai ott a székhelyen intéztetvén el, ezáltal a közlekedés és érintkezés, s a pénzforgalom állandóan emelkedőben lesz; s a törvénykezési székhely, az országnak bizonyosan szükségképen bekövetkezendő közigazgatási újabb területrendezésénél is, az egész vidéknek egykor e tekintetben is székhelyévé váland.

Ez indokokból a megválasztandó képviselőknak, kormánytól és országgyűléstől minden lehető el kell követniök, hogy ezen törvényszéki és területi szervezet végleg érvényben maradjon.

A közelebbi országgyűlésen bizonyosan tárgyalatni fog a kormány által javaslandó újabb közmunkatörvény, az országos erővel felállítandó és fentartandó államutak kijelölésével, s az országban egyik égető szükségként rég érzett katonaelszállásolási törvény.

Kecskemétnek egyik régi ohajtása, anyagi jóllétének egyik élet-érdeke, a vasútvonallal épen nem párhuzamos pest-, kecskemét-, szeged- és aradi útnak államerővel leendő elkészíttetése és fentartása.

Azon városok közt, a melyek több mint két évtized óta folytonos és aránytalan katonatartással sújtva vannak, első sorban valószínűleg Kecskemét is találtatik, s égető bajainak, nem ok nélkül, ezen helyzet egyikét képezi. Fekvésénél szülővárosunk katonatartás tekintetéből tehermentes aligha lehet valaha; de ezen aránytalan teherviselésen az országnak a közérdekben vagy államerővel, avagy a községek által, de nagy részben az állam segélye útján megépítendő kaszárnyák által kell rendszeresen segéllnie. Önöknek megválasztandó képviselői élénk érzetével birandván ezen két feladatnak; kormánytól és országgyűlésnél kövessenek el mindent, hogy a jelzett törvények hozatala s érvényesítésénél

Kecskemét e részbeni életérdekei is, lehetőleg érvényesíttessenek.

Közelebb az országgyűlési tárgyalandó törvények közt a catasteri földadó kiigazítására vonatkozó törvény bizonyosan az elsők közé fog tartozni.

Jeleznem se kell, ezen törvény horderejét és fontosságát reánk nézve. A mi vidékünk, mindnyájan tudjuk és érezzük, igazságtalanul és aránytalanul túl van terhelve. Ezen anyagi jóllétünket évtized óta hátráltató bajon csakis a hivatkozott, a multról lemaradt törvény segíhet.

Önök megválasztandó képviselői, ez érdekekben, kormánynál és országgyűlésen kövessenek el minden lehetőt, hogy szülő városunk, az ez érdekekben keletkezendő országos kerületi közegeknek ne csak szék-helye legyen, de valahára egy méltányos törvény és eljárás kíséretében, ezen zsibbasztó túlterheltség, igazságos arányra változtassék.

Ha önök, tisztelt barátim! ezen nagy feladatra, az előzmények után némi jóakarattal, egyszerűséggel és őszinte ügyekezettel bírónak ismernek; ha önök odafenn együttes erkölcsi céljaikkal, s idehaza folytonos közreműködéseikkel támogatni hajlandók lesznek: az esetre önöknek meg-tisztelő követjelöltségi bizodalma-tal elfogadom.

És most azon reményben, hogy a gondviselés ezen öt év óta anyagi és szellemi felvirágzás tekintetében is szépen fejlődni kezdő magyar hazát, mindnyájunk ohajtásának és imáinak legfőbb tárgyát lélekkoczkázató válság és kísérletből megfogja őrizni, azon jogosult reményben, hogy a Nyugat-Európában csak közelebb fájdalmasan lefolyt francia szerencsétlenségen a magyar-faj, nehéz helyzetében okulni fogván, saját lételét és jövőjét többé kockára nem teendő, s a gyászos előjelül ott-honosnak mutatkozó túlbizakodottság és pártoskodás helyett az egyetértés válik második természetünké, mindezek reményé-

ben engedjék meg önök, hogy őszinte szavaimat ismételtelen azon lelkemből merített ohajtással zárjam be: Isten minden áldása önökkel!

Horváth Döme.

Ponyvairodalom.

Hogy a szabadsajtó a szellemi élet egyedül éltető eleme, a fölött józan gondolkodású ember ma már egy pillanattal sem kétkedhetik, de azt sem fogja egy értelmes ember sem tagadni, miszerint a minden áron gazdagodni vágyó azsoras és a dologkerülő féltudós a legszentebb eszközt is képes aljas vágyai teljesítésére felhasználni és nem átalja a nálánál tudatlanabb, de becsületesebb köznép verejtékkel szerzett filléreit, az erkölcsiséget, tudományt és vallásos érületet egyaránt sárbatapodó férczműveivel és fűzfa-poeta-faragta verseivel kicsikarni.

Ezt a lapirodalomnak elnézni még akkor sem volna szabad, ha a ponyvairodalmi kupeczkedésből eredett csalásra szánt művek egészen közömbös tartalmúak lennének, mert a család már magában véve vétkek, s hogy a ponyvairodalmi kupeczkedés csakugyan család, kitűnik abból, hogy kupeczei mindig szellemi táplálék czime alatt árulják a legveszélyesebb mérget.

Még szigorúbb köteleességévé válik a lapirodalomnak felszólalni a sajtó ilyenmü fattyú kinövései ellen akkor, midőn azt tapasztalja, hogy a kupeczkedéssel és csalással még a tudomány, erkölcsösség és vallásosság is veszélyeztetik, s hogy ez az újabb időben csakugyan megtörténik, elegendő meggyőződést szerezhetünk magunknak, ha helybeli piacunkon, honnan a ponyvairodalmi kupeczek zöldségárúsainkat ma-holnap kiszorítják, végigtekintünk és egypár „Kisértet a szegedi várban; Jeruzsalmi templomrablás csodatörténete; Jön az üstökös; Egy új csodatörténet és egy üdvözlét a boldogságos szűz Máriáról“ című épület olvasmányt felvesszünk, melyeknek minden sora nemcsak hogy a nép butítására van számítva, de még e mellett a tudományt, erkölcsiséget és vallásosságot is prostituálja, s a népben a babonásságot és csodák iránti, amúgy is túlságos hiszékenységet napról-napra istápolja és gyarapítja, midőn a szerző éhen korgó gyomrától ingerelt agyának lémszüleményeit papírra teszi és a vele egyenlően vétkes, pénzsovargó és haszonleső kiadó segítségével a jóhiszemű nép közé röpteti, s annak esztét, szívet és vallásosságát verejtékkel szerzett saját pénzéért megmételtyezi.

Sajnáljuk ugyan lapunkat az imént fölemeltettekből vett idézetek által beszennyezni; de ezt egészen elmulasztanunk mégsem lehet, már csak azért sem, mert könnyen megtörténhetnék, hogy tisztelt olvasóink közül némelyek, kik a ponyvairodalom nemes termékeivel kevésbé ismerősök, túlzásnak vehetnék az imént említetteket, és azt mondhatnák, hogy a cikkekhez nagyon rossz kedve volt, azért irt ilyen mérges sorokat. Hogy e vád alól felmentessünk, idézünk az „Egy új csodatörténet“ből néhány nemes verset és egy üdvözlőt imádságot.

„Nem esett meg szíve a gazdag ágyának.
Menj el takarodjál, mert sok dolgom van,
Sok kalácsot sütök, kenyér készen van,
Sietek szüntelen mert vendégem vagyok.“

Szép tizenkét kalács az asztalon van,
Szép huszonnégy kenyér a lánán megvan,
Szép huszonnégy kenyér mind kővé változott.
Tizenkét kalácsból piros vér kiomlott;
Mert az árvának belőle nem adott.
Dicsőség Istennek! Amen.

Oh Mária én köszöntlek téged 33 milliószor, Amen!

Ezen imádságot háromszor kell ismételni, stb.

Hozhatunk ilyen lélekemelő mutatványt annyit, a mennyit egy négy ökrű szekér elbir, de nem akarjuk tisztelt olvasóinkkal az olvasást végkép megutáltatni, s csak annyit említünk még meg mellesleg, miszerint a „Jön az üstökös“ című lapján egy meztelen egyént az üstökös épen hason-szúr, amint a földet akarja szétrombolni; ez ugyan kissé izléstelen, no de annál erkölcsletelenebb.

Es mit tehetünk mindezen undorító és elfezamító csodabogarak ellen? semmit egyebet, mint azt a jó tanácsot adni a szegény jóhiszemű népnek, hogy ne pazarolja fáradsággal szerzett fillereit ilyen belindek magból készült szellemi táplálékra; mely az értelmes olvasónak gyomrát felforgatja, a kevésbé értelmesnek esztét elkábitja, a fiatalságát pedig örökre tönkreteszi.

A szerző uraknak pedig megsűgja az ember úgy subrosa, hogy gondolják meg, miszerint az ilyen irodalmi működésnél nem csak a kaszálás és kapálás föltétlenül becsületesebb foglalkozás, hanem még a kutyatánczoltatás is nemes művészet; mert a kutyatánczoltató senki erkölcsiséget nem rontja, sem vallásos érületét nem sérti; továbbá gondolják meg, hogy azzal a 33 milliószori üdvözöllel-féle költeményekkel sok embert részint magukhoz hasonló kása-kapa kerülökké tesznek, részint annyira elbolondítanak, hogy magukat Isten-től ihletetteknek hiszik, és utóbb is a bolondok házába kerülnek; így például van nálunk egy ponyvairodalmi kupecz, aki már annyira benne van a szent dolgok gyakorlatában, hogy a legutolsó husvétünnep alkalmával urkopsorsót csinált szállásán, s míg a templomokban a dicsőséges feltámadást ünnepezték, addig ő szállására gyűjtött vénasszonyokkal majmolta, illetőleg profanizálta a katholika vallás legszentebb szertartását. Mi nem tudjuk, lehetne-e azt tenni vagy nem: de ohajtanánk, hogy lehessen, hogy a kath. lelkész urak az ilyenmü fanatizmus ellen, meg a babonásság ellen néha-néha a szélsőkről is mondanának egy-két felvilágosító szót s a helyett, hogy a pokol és purgatorium kinjait festik, azt is megmondhatnák, hogy sem kisértet, sem hazajáró lélek nincs, meg hogy a rostafordítás, hét lukú patkóra fejtés stb., nem képesek isteni erőt kifejtetni, sem állatot gyógyítani, sem titkokat kideríteni.

En ugyan mondhatnék egy-két adatot a kisértetekről, de azok, kik e lapokat olvassák, a kisértetekben és csodákban úgy sem hisznek, azok íng a kik mindezeket hiszik és terjesztik, e lapokat nem olvassák; pedig igen jól emlékezem, még midőn 1836-ban a szt. háromság temetőben egy kisértet néhány napig járt és csemetett a kápolna csemetyűjével minden este és hajnalban, míg

TÁRCZA.

Báró Eötvös József utolsó élet-éveiből.

(Felolvasatott Falk Miksa tudor által a pesti kereskedelmi csarnokban f. é. márczius 26-án.)

(Folytatás.)

1866-ban Eötvös a szomorú emlékü inségügyben több ízben megfordult Bécsben, hol az úgynevezett irányadó körökben a birodalmi tanács kitűnőbb személyiségeivel közelebről érintkezett; ezek nemcsak a legszeretreméltóbb módon fogadták, hanem négy szem közt igen eszélyesen nyilatkoztak a politikai helyzet felől, úgy hogy Eötvös ezek nyomán reményleni kezdé, miszerint Magyarországra nézve elérkezett az idő egy politikai actio megindítására. Ezt ő leginkább sajtó útján vélte elérhetőnek és valóban lépést is tett egy politikai hetilap engedélyért. De ez alkalommal is valósult a boldog emlékü Lonovics püspök mondása, melyet gyakran halottam tőle és mely száz meg száz alkalommal jut eszembe, az t. i., hogy minden kanonok külön-külön igen okos és szeretetreméltó ember, de a káptalannal rendszeren nagyon bajosan lehet boldogulni. Az urak kikkel Eötvös értekezett, egyenként a legszebb reményekkel kecsegették, de a birodalmi tanács és a bécsi kormány testületi működése Magyarországgal szemben csakhamar arra a meggyőződésre juttatták, hogy családott, és hogy a megváltás órája hazájára nézve még nem ütött. Ugyanez év november 15 én így irt nekem: „Az engedély hetilapunkra még nem érkezett le, de különféle okoknál fogva, miket elősorolni föltalagosnak tartok, a jelen pillanatot nem is tartom alkalmasnak egy politikai lap megjelenésére, és ha az engedélyt megnyerném is, a jövő

tavasza előtt semmi esetre sem fognék hozzá; már mint gyermek tapasztaltam, hogy sötétben legjobb esendesen maradni, ki ilyenkor ide s oda futkos és tapogatódzik, az bizonyosan minden percében valamibe ütközik.“ Azon fölüll épen ezen időtájban egészen sajátos irodalmi vállalat foglalatokoztatá őt.

Évek óta szokása volt, hogy minden gondolatot, mely eszébe jött egy papírszeletre irt, melyet író asztalának egy bizonyos fiókjába tett. Bécsben mulatása alkalmával Hartleben könyvkereskedő, kire az idősebbek köztünk még jól emlékeznek, valamely új munkája kiadására kérte. Eötvösnek semmi kész munkája nem volt, de kedve sem volt valami nagyobbhoz hozzá fogni. Azonban rövid idővel ez előtt Pesten hasonló sürgetésre a papírszelet-halmazt összeszedte, anyaguk szerént rendezte és a magyar eredeti sajtó alá adta. Azt az ajánlatot tette tehát Hartlebennek, hogy a „Gondolatok“, mert így nevezte el e gyűjteményt, egyáltalán németben is ki fogja adni, de nem fordításképen, hanem mintha a művet maga mindkét nyelven irta volna. A német fordítást reám bizta; de mivel a könyv, mint kikötve volt, a szerző neve alatt vala megjelenendő s így a felelősség is csak őt terhelheté, én az ajánlatot csak oly feltétel alatt fogadtam el, ha Eötvös minden ívet, mielőtt a sajtó alá kerülne, maga revideálna. Ritkán fogtam munkához annyi kedvel és szeretettel, mint ehez, mert minden mondat, melyhez értem, egy-egy drága-követ rejtett magában, és az egész valódi gyémánt koszorút képezett, melyen elmerengtem s mely elragadott és lelkesített. Elküldém Eötvösnek az első íveket, nem felelt; ezeket követték a többiek és ő még mindig hallgatott; végre is irtam neki, mondván, hogy hallgatását nem tudom másként magyarázni, mint hogy nem sikerült — mitől előre is tartottam — gyönyörű esz-

méit úgy visszaadnom, mint a hogy ő kívánta volna, mit én annyival is inkább faljalok, mert a szellemi kincset, mely a „Gondolatok“-ban le van rakva, jobban tudom méltányolni, mint bárki más. Erre 1863. decz. 3 án következőkép válaszolt: „Fogadjon tisztelt barátom őszinte köszönetemet szívélyes soraiért, melyeket egy fáradságos alföldi utam után kaptam csak kézhez és a melyre csak ma válaszolhatok, minthogy egyik kisebb dolgom mellett, melyek időmet egészen igénybe vették, az utóbbi napokban még Fehérmegyébe is kellett utaznom. Meleg szavai nekem valóban jól estek, mert nem tekintém azokat bókoknak, hanem érzelmei kifejezésekként, és mert mindazon dícséret közt, melyben itt-ott érdemémért részesítettek, egyedül az örvendeztet, melyben ön részesíti gondolataimat. Száz kedvező bírálat és ezek tapsai végtére is elvesztik minden értéküket egy író szemében, ki bizonyos kort ért el és néhány sikerült munkát irt; de ha műveivel egyes sziveket hódit, ha azokkal egy barátot nyert, ki nem irányát, nem egyes gondolatait, hanem a műben nyilvánuló egyéniséget megszerette, akkor ez oly jutalom, mely iránt soha sem tudunk érzéketlenekké válni. Ön csodálkozik, hogy a fordításból egyetlen egy ívet sem küldtem vissza, ennek egyszerű oka, hogy az eddig megérkezett ívekben egyetlenegy helyet sem találtam, melyre nézve valamely megjegyzést tehetnék. Talán itt ott egyes szó helyett más használtam volna, de az értelem mindenütt el lett találva, és minthogy ön kétségkívül jobban tud németül mint én, czélszerűbbnek tartom, ha az egész úgy marad, mint ön irta; őszintén megvallva, büszke vagyok arra — hisz minden írónak meg van hiúsága, — hogy a „Gondolatok“ oly nagy összegét, oly világosan tudtam előadni, hogy egyszer sem lettem félreértve. Abból persze, hogy ön megértett, még

végre a város örege, apraja kiment ásóval, fejével, vasvillával és puskával, hogy a temetőcsözt rémülésben tartó kísértetet meglesse, és ez sikerült is, mert a kísértet egy a kápolna tornyában tartózkodó bagoly volt, mely az esthajnaloni kirepülése alkalmával és hajnali beülése alkalmával a csengetyű rúdját megrúgta s ezáltal a csengetyű néhányszor kondult, de meglakolt a gonosz kísértet, mert irgalmatlanul agyonlövetett. Az előbb Gyenes, most pedig Laczi József-féle tanyára meg két ízben járt 38. és 39. év telén a házjáró lélek, s addig esőrémpölt és dörömbölt a ház körül és tartotta a szobában rémületben a szegény kerétszt, míg első ízben magpulykát, másodízben pedig a nehány nappal előbb megölt disznócskának hiült tetemeit takarította nem ugyan más világra, de a szomszéd tanyára, melyre a hóban nyomok vezették a babonásságból saját kárán kijőzanodott kerétszt.

Azt hiszem, hogy ha úgy adott alkalommal ilyen példákkal felvilágosítanánk a szöszékről a népet, és nem prédikálnánk mindig a prédikációs könyvből, ez is megszülné a maga gyümölcsét.

Félegyháza, máj. 7.

Ha az áll, amit a vénasszonyok beszélnek, hogy az ő kis lány-korukban is ilyen idő járt s akkor mindig jó esztendő, bő termés volt, úgy ez idén is az lesz; csak hogy a vénasszonyok szava nem mindig jár, mint a régi két garasos, s nem is adunk rá semmit, — csakis egyedül az öröklő gondviselésbe helyezük bizalmunkat s így reméljük az idej jó termést, mely reményünk — ha a vetések s a szőlő-kertek jelenlegi állását látjuk — alaposnak mondható, s nem légbe épített, mint a vad-poétáknak a fűzfa hegyét is túl szárnyaló reménye,

Melyről irnak fényes álmot,
Tarkabarka badarságot,
És sok más ostobaságot...

Hanem hát ne harapjunk az ő izetlen kenyerükbe, mert majd doktorra lesz szükségünk; — érintsük meg e helyett csendes köz és társadalmi életünk apró és gyér, de közben lesújtó mozzanatait, s ezek között első helyen Fent Antal vándor tanár itt időzését, mely alkalommal a tanuló ifjúságnak a fatenyésztés körüli oktatására rendelt városi epres-kertben gyűltek össze a tanárok, tanítók és tanulók, úgy az érdekelt közönség elég nagy számban, hol az alapos készütségű kertész-tanár — Fent-et — hallgaták nagy élvezettel, amint a fatenyésztés köréből mély szakértelemmel tartá értelmes előadását a jelenvoltaknak, mely amily élvezetes, oly tanulságos volt, minden — a fatenyésztés iránti érdekekkel viseltető — hallgatóra. Igazán, a maga nemében sokat érő intézkedés az, hogy a tanár úr minden évben el-ellátogat, hol ide, hol oda, — mert útmutatásai s előadása — nem enyészhetnek el sehol nyomtalanul, ott, ahol egyszerűen van a hallgatókban a fatenyésztés iránt.

Közéletünk másik mozzanatának nevezem az előhangokat, melyek körünkben majd itt, majd amott hallhatók a követválasztásra nézve. Egyik ezt, másik azt rebesgeti, de határozott megállapodás még nem észlelhető. Mi, kik szülővárosunk

érdekét, előhaladását, anyagi és szellemi gyors fölvirágzását szívünk legforróbb mélyéből ohajtottuk mindig: meg vagyunk győződve, hogy választó közönségünk nem fog szédegni s holmi jött-ment Hrabovszky-Rátönyikra csak távolról sem gondolni, hanem oly képviselőt választ, kinek városunk érdeke fekszik szívében s nem az önérdék, nem a csillogni-vágyás, mint nagyon soknál... Közönségünk meg fog e pontnál minket érteni, s mi hiszszük, hogy nem jön el az idő, melyben a választásért szemrehányást tehetünk magunknak...

S most egy lesújtó gyászhiert hozok tudomására e lapok olvasóinak.

Az 1859-iki olasz-hadjárat egyik vitéze, kinek hőse tette Olaszhon ege alól gyorsan hazánkba szállt a hir szárnyain, hogy egy haller huszár-hadnagy tizenheted magával 120 francziára rottott, csak azért, mert magyar léttére szégyenlette volna a visszavonulást — s az ellen sorait kegyetlenül megroncsolta vitéz huszáraival, bár ő maga is lábát törte itt s több nehéz sebet kapott, — de magát meg nem adta, — e vitéz, ez akkor alig 19 éves ifjú hős neve Bánhidy Adolf, s ő ma nincs többé! Itt született ő körünkben, s mindnyájan ismertük és szerettük a derék vitézt, ki utóbb mint honvédhuszár-százados Szegeden állomásozott, honnan azonban nehéz betegsége miatt Félegyházára jött szülői körébe, hol máj. 7-én reggeli 5 óraker kedves jó nejének, kis gyermekének, szülői-, testvérei-, rokonai- s ismerőseinek nagy fájdalmára virágzó 32 éves korában elhunyt. Sirján a tavasz a könyvtől virágokat fakaszt, vitézségének hirtel halála emléket, ki a magyar névre soha szégyent nem hozott.

Forduljunk el a szomorú képtől, melyről irni fájdalmas dolog, s említsünk föl záradékol még valamit Timár Jánosnak körünkben működő színtársulatáról. Timár, Szeles, Timárné a vidék első rangú színészei levén, s még egy pár jó erő is kiegyesítvén a társulatot: élvezhető előadásokat tartanak.

Hanem a Csongrádról Félegyházára áthelyezni tervezett állam tanítóképezdében bajosan tart előadást Félegyházán valaki, mert abból, mai tapasztalatok szerint, semmi sem lesz. Ami nagy kár! De van ennél nagyobb kár is, az tudniillik, hogy mikor könnyű szerével megnyerhettük volna ez intézetet, akkor nem mozgatta a fülét senki, sőt volt, ki így beszélt: „Minek? nem volt az az én gyerekkoromban, mégis csak megvagyunk!” Meg, — üres fejjel, mint a fakutya. Különben — hónom alá lángeszű férfú! — r. l.

9005. számhoz.

Pályázat.

A kecskeméti állami alreáltanodánál a III. osztály is életbe fogván lépni: pályázat hirdetik egy tanszékre, melyvel a magyar- és német nyelvnek tanítása, 800 frt. fizetés, és a magasabb 900 forintnyi, fizetési fokozatba való előléptetés, 10% labber, és öt-öt szolgálati év után évi 100 forintnyi pótlék van összekötve.

Pályázók, kiknek mindkét nyelvben egyaránt jártasoknak kell lenniök, folyamodványaikat, melyekben az életkor, vallás, végzett tanulma-

nyaik, a tanári vizsgálat sikeres kiállása és az említett nyelvek ismerete okmányilag kimutatandók, a vallás- és közokt. ministeriumhoz czimezve, a már alkalmazásban levők közvetlen előjáróságaik útján, minősítvényi táblázat kíséretében f. é. Juniús 15-ig a kecskeméti állami alreáltanoda igazgatóságához nyujtsák be.

Szabályszerűen képesített egyének hiányában a mondott tanszék 700 forinttal díjazott helyettes tanítóval fog betöltetni.

Budán, 1872. évi April hó 21-én. A vallás- és közoktatási m. k. Ministeriumtól.

Szerény kérelem.

A helybeli görög te.plom és postahivatal közti pocsolya mély tisztelettel kéri a városi mérnöki hivatalt, hogy kegyeskedjék a cath. egyház építkezési helyén összehalmozott földből néhány kocsival az ő gyomrába juttatni; mert a múlt ősön betelepedett esőviz amnyira megülte a gyomrát, hogy azt ilyenmü gyógyszer nélkül megemészthetni semmi reménye sincs.

Törvénytörési tárcza.

1872. Május 14-én tartandó nyilvános ülésben elő fognak adni: 3859. p. 1872. Zimányi Lászlónak, Zimányi István elleni pere. 3860. p. 1872. Bajnóczy Veronika, Dukai Gábornéknak, Solya Lajos elleni pere. 4005. p. 1872. Retkes Agnes es érdektársainak, Retkes György es érdektársai elleni pere. 116. p. 1872. Fehér Rozália, özv. Vörösmarti Pálnéknak, Vörösmarti Erzsébet es érdektársai elleni pere. 328. p. 1872. Varga Dánielnek, ügyis mint kiskorú unokái gyámjának, Varga Mihály elleni pere. 332. p. 1872. Steiner Zsigmondnak, Fantó Lipót elleni pere. 368. p. 1872. Kecskemét városának, özv. Dubez Józsefné, Lázár Terézia, ügyis mint kiskorú gyermekei gyámnyja elleni pere. 920. p. 1872. Kaszap Julianna, Maksa Péterné es társainak, Kaszap Mária, Erdei Józsefné elleni pere. 1234. p. 1872. Mihálkovics Gábornak, Papp György elleni pere. 3176. p. 1872. Weisz Zsigmondnak, Paszesz Adolf elleni pere. 4274. p. 1872. Fodor Andrásnak, Sági Antal örökösei elleni pere. 125. p. 1872. Kún Györgynek, Keményffy Pál elleni becsületértési pere. 1414. p. 1872. Varga Péternek, K. Veres Gábor elleni kis. hatalm. pere. 4183. p. 1872. Rádi János es társainak, Veninger Mátyás es társai elleni adósági pere. 3903. p. 1872. Kecskeméti Herznek, mint a helybeli izr. hitközség gondnokának, Szivos Lidia elleni tulajdonjog iránti pere. 242. p. 1872. Földvári Jánosnak, Gyamaty Kovács Imre elleni pere.

Kecskemét, 1872. Május 10-én, kiadta:
Kiss József,
jegyző.

Helybeli újdonságok.

— **Szeless József**, a felső kerületi deakpárt országgyűlési képviselő jelöltje, városunk szellemdús fia, a helybeli jogacademia kitünő tanára, a honvédség büszkesége, vasárnap

nem következik, hogy a közönség is nem fog félreérteni; de fordítása megmutatta, hogy ha az történnék is, akkor az nem az én hibám, hanem a tisztelt közönség hibája, mely valamint egész életemben félreértette tetteimet, valószínűleg „Gondolataim” irányában is ugyanezen szabadságot veendi magának. A könyv mottója anyántól van, ki nem tudott magyarul, és németül így hangzik: „Glaube keinen Gedanken, dem dein Herz widerspricht“ (ne higyj oly gondolatnak, melynek szíved ellenmond.)

Politikai észrevétel nélkül Eötvösnek levele természetesen nem végződhetett, ezt is így végzi: Ujdon ságokat jelenleg önnek nem irhatok, az egész ország inkább öntől várja most azokat. De annyi bizonyos, hogy mióta a zsidók országa elpusztult, a messiás-hit egy népnél sem volt oly erős, mint jelenleg nálunk. Mindenki várja a megváltót vagy antikrisztust és örül minden szón vagy tüneményen, melyből annak megérkezését következtethetné — Ó azonban a helyzet javulása iránt még akkor (1863. deczemb. hóban) kevés reményt táplált, s így vélekedett egész 1864-ben is, de már 1865-ben, mikor Schmerling és a centralisták még teljes biztosságban érezték magukat, Eötvös finom politikai ösztönével már tavaszi léget érzett. 1865. febr. 3-án így írt nekem:

„Naponta élenkebben érzem egy lap szükségét, mely csupán tölem függ, azért korábbi szándékombra visszatérve, jövő hét kezdetén újabbán lépést fogok tenni egy hetilap engedélye iránt. Előbb Trefort folyamodott, de visszautasított azon ürügy alatt, hogy a lap egyszerre politikai és nemzetgazdászati akart lenni. Most magam folyamodom és pedig egy kizárólagosan politikai heti lapért. Meg akarom látni, lesz-e az uraknak annyi bátorságuk, hogy megtadják tőlem. Mihelyt folyamodásomat beadtam, tudósítani fogom önt, és nagyon le fog kötelezni, ha

ezen lépésemet a bécsi sajtó útján nyilvánosságra fogja hozni. Ha ismét tagadó választ kapok, tudja legalább mindenki, ki az oka, hogy politikai kérdéseink pártunk részéről nem vitattatnak meg.” Azután arra kér Eötvös, hogy lapja számára hetenként egy cikket igérjek, melyért kezdetben csak esekély díjt ajánlhat; de úgy hiszi, hogy a társaság által, melyben találni fogom magam, kártalanítva leszek. Elvárom választ — így végzi levelét — még pedig kedvezőt, és ad captandam benevolentiam megküldöm önnek utolsó fényképemet, mely az akadémiai album számára készült: mondják hogy jó, de én úgy találok, hogy az arcban valami savanyús van, mi nekem sehogy sem tetszik; azonkívül azzal sem vagyok megelégedve, hogy mint a német példabeszéd mondja: „Es ist nichts so fein gesponnen, was nicht kommt aus Licht der Sonnen.” Értem ez alatt ránczaimat és ősz szakállamat, melyeket a fényképész a keresztényi szeretet köpenyével eltakarhatott volna.

Ez időtáiban jelent meg Deák híres husvét-i cikke, melyről Eötvös nekem még az nap következő sorokat írta: „Deákkal, mióta ide visszatértem, még nem találkoztam; cikke egészben véve jó hatást tett, mert mindenki mint a bibliai mannában azt az ízt találja benne, melyet legjobban szeret. Az egyik örül, hogy a birodalom érdekei nyomatékosan hangszoroztatnak, másinak tetszik a ragaszkodás az ősi alkotmányos állásponthoz, a harmadik meg gyönyörködik a súlyos csapásokon, miket Schmerlingre mér, az egésznek pedig az az üdvös hatása van, hogy marahmusunkból egy kissé felvillanyozott. Ha a Napló az eképpen megindított discussiót folytatja, e lépése nagy horderejűvé válhatik.” Eötvösnek ez utóbbi jóslata, mint tudva van, hamar beteljesedett, hanem a dolgok további fejlődése nem volt egészen izlése szerint; ő ohajtotta volna, hogy magyar részről a

korona irányában tartozó hódolat mellett nagyobb súly fektetessék különösen a Lajthán-túli népekkel szövetségre. 1865. május 31-én e tárgy fölött a svábhhegyről következő érdekes sorokat írta nekem: „Annyira el vagyok ma foglalva, hogy nem irhatok önnek hosszabb levelet, pedig nagyon szeretném, oly sok mondani valóm lenne a „Pesti Napló” egész magatartása és ama túl loyális érzékenykedéséről, melytől liberalis uraiuk, kik különben a csillagokkal szoktak koczázni, át vannak hatva, hanem nincs arra időm és talán jobb is, hogy nem teszem. Szeptemberben 52 éves leszek és itt a nil admirari napi-renden van, különösen oly embernél, ki 30 év óta magyar politikában részt vett. Hogy vajjon elérkezik-e az idő, mikor végre elveim győzni fognak, az reám nézve soha se volt kérdés, e győzelmen én soha csak egy percig sem kételkedtem, még akkor sem, mikor Haynau, Schwarzenberg és a boldogult Bach kormányoztak nálunk; hanem hogy elérjük-e azt az időt, az már más kávé, szokják mondani Münchenben, és ha körül nézek, bizony kevés társat találok, kivél a diadalt ki lehetne vinni! Egyébiránt ha már ennyire mentünk, menjünk még tovább is; a ki életéből 52 évet áldozott egy czélra, attól bátorság lenne azzal a pár évvel zsugorgatni, mely még hátra van, azonfölül pedig könnyíteni akarom az ön föladatát is, ha majdan Szalay életrajz függelékül, mint reményem az enyimet is fogja megírni. Akarom, hogy akkor lássa, miszerént egész életem egy darabból van, talán nem nagyon értékes és keresett anyag, de egyszínű és szintartó kezdettől egész végeig.”

(Folytatása következik.)

azaz folyó hó 12-én délután 5 órakor tartandja követjelöltségi programját a helybeli olvasókörben, melynek meghallgatására elvokonainkat tisztelettel meghívni annálisinkább honfűi kötelességünknek ismerjük, mert ez azon tehetségű fia városunknak, ki egyedül dicsekedhetik mind a deákpárti, mind az ellenzéki józan gondolkodású hazafiak osztatlan tisztelésével, ez azon jeles honfi, kinek jóllétéért áldomás poharát emelni a baloldal egyik legnagyobb Pétere semmi díszes körben el nem mulasztotta.

○ **A korteskedések** a közelébb megejtendő követválasztásra, városunkban naponként nagyobb-nagyobb mérvet öltének. Örömmel jegyezzük fel azonban, hogy e korteskedés mindkét kerületben sokkal szebb és sokkal férfiasabb, mint az előbbi évek alattiak valának. A legnagyobb erőfeszítéssel működő pártok jelöltjeik biztos megválasztásához egyengetik az utat. A felső-kerület eddigelé a jobb-, valamint az alsó-kerület a baloldalnak, csak a bukás fanyar gyümölcsét termette, most mindenikben az eddigi kisebbség akarna többségre vergődni. Minő eredménye lesz a pártok eme küzdelmének? nem tudjuk; a sikernek vagy bukásnak százféle esélyei merülhetnek még fel, úgy az egyik, mint a másik párt részére, de hogy Horváth Döme az alsó-kerületben megválasztatik, alkalmasint már a baloldal is hiszi, mert különben azon kétségbeesett lépése, melynélfogva f. hó 5-én három szélbali garabonczás diákkal korteskedett, a szélsőségekre amúgy is nagyon hajlandó „Népkör“-ben, — kimagyarázható nem volna. Vagy talán Áldor, Bényei és Tóvölgyi triumvirátusa, a kolumbácsi legyei módjára csak úgy hivatalosan érkeztek meg?

○ **Csodálkozás.** Vásár vasárnapján a „Népkör“-ben szószátyárkodó vándor madarak folyvást az 1867. évi kiegyezés áldástalan és veszedelmes voltáról sápitozván, egy kíváncsiságból odament jobboldali polgártárs azóta folyvást azon tünődik: hogy e vakok hogy találták meg vezetést nélkül az utat Kecskemétre. Alkalmasint úgy biz azok, mint a motoz a kerge-birke fejébe vezető titkos csatornákat.

* **Gyászhir.** Bánhidy Adolf honvédszázados temették el a szomszéd Félégházán, máj. 8-án. Ha e nevet egyszerűen kimondjuk, talán senki sem fog annak nagyobb jelentőséget tulajdonítani, mint amennyit egy katonatiszt nevének tulajdonítani szoktunk; de ha ráemlékezünk az 1859-iki olasz-hadjáratra, s a kőnigrácsi nagy eseményekre, s ha fölemlítjük, hogy Bánhidy Adolf az elsőbb nevezett hadjáratban mint 19 éves ifjú haller-huszárhadnagy oly vitézül harcolt, hogy nevét akkoriban országzerte hangoztatták, — ha ide vonatkozólag megemlítjük, hogy 16 huszár az ő vezénylete alatt 120 jól fegyverzett francziát megtámadni mert, s azokat jó részben lekasabolták, mely vitézi tetteért ő felsége a vaskorona rend vitézévé nevezte ki az elhunytat;

ha megemlítjük, hogy Kőnigrácznál több véres csatában tettleges részt vett, s mindig, minden körülmények között számos sebe mellett dicsőséget szerzett magának és a magyar névnek: Bánhidy Adolfról mint vitéz katonáról kell megemlékeznünk, ki testestől lelkestől magyar volt, s e név védelmében sokszor nézett szembe a halállal. A csaták szörnyű színpadán azonban csak dicsőséget szerzett a magyar névnek s babért magának, de a halál elkerülte itt őt, hogy egy hosszasan tartó betegségben „ágyban párnák közt“ halljon meg; — s csakugyan magas műveltségű s női erényekben gazdag nevének, Kellermann Kazimirának, egyetlen gyermeke-, szülői- s testvéreinek pótolhatlan fájdalmára e hó 7-én reggeli 5 órakor esendben elhunyt a harczedett fiatal hős, kinek sirján mint gyémánt koszorú tündöklök szereteteinek elsirt könyözöme. Áldás porain!

* **Bánhidy Adolf** honvédszázados temetése, kinek halálát főnebbi újdonságunkban jeleztük, máj. 8-án d. u. 5 órakor ment végbe Félégházán, hová Kecskemétről is több rokona ment, hogy a boldogultnak végtisztességételen jelen legyen.

— **Lapunk 18-ik számából**, a nyomdában történt tévedés következtében kimaradt a „Meghívás a kecskeméti protestans főkegyelet megbízásából“ című felszólítás, s miután ennek közlésére fel voltunk kérve, elmulaszthatlan kötelességünknek érezzük e tévedésünkért bocsánatot kérni az érdekeltelektől. Szerk.

(**Pásztor Ferencz költeményeiből**, midőn 1870-ben megjelentek, előfizetés útján — rövid pár hó alatt — több mint ötszáz példány kelt el. Még van belőlük néhány példány s azok elárúsítását buzgó könyvárusunk s lapunk kiadója Gallia úr vállalta magára. A csinos kiállítású költemény-füzetről kezeskedik az, hogy annyi előfizetője volt, mennyivel nem minden ilyenmű mű dicsekedhetik ma; kezeskedik továbbá az, hogy a kritika „a költészet terén valódi jelenségnek“ s „igen figyelemreméltó tehetségnek“ nevezte e költemények szerzőjét. Midőn e sokat jelentő szavakat idézzük, úgy hiszszük, eléget mondunk a költészet azon barátainak, kik Pásztor műveit birni ohajtják. Figyelmeztetjük tehát közönségünket mai számunk e tárgyú hirdetésményére.

○ **Öngyilkosság.** Rácz Magdolna, 19 éves cigány-menyecske f. hó 8-án gyufa-vegekről lekapart villóval életének végetvetett; holtteste a kórházba szállítván, orvos-rendőri bonczolás alá vétetett.

* **A kecskeméti kir. törvényszék** illetőségi területén, a kir. főügyész úrhoz terjesztett kir. ügyészégi jelentés szerint a lefolyt ápril hóban sem rablási, sem gyujtogatási, sem gyilkossági eset nem fordult elő.

Kimutatás a kecskeméti Takarékpénztár 1872. évi áprillisi havi forgalmáról

Bevétel:	
Betételek után	81,726 frt. 55 kr.
Különféle díjak után	1,994 „ 26 „
„ kamatok után	4,077 „ 24 „
Előleg . . . . . után	2,712 „ — „
Váltók . . . . . „	138,731 „ — „
Zálog . . . . . „	925 „ — „
Ingatlan . . . . . „	3,370 „ — „
Pénztárjegyek . . . . . „	25,000 „ — „
Pénztár állás 1872. márcz. 31-én	6,536 „ 37 „
Összesen:	265,072 frt. 42 kr.

Kiadás:	
Visszafejtett betételek	63,003 frt. 94 kr.
Kifizetett folyó kamatok	675 „ 73 „
Allam és hitelpapírra előleg	9,860 „ — „
Váltókra . . . . . „	168,006 „ — „
Zálogra . . . . . „	500 „ — „
Ingatlanra . . . . . „	2,000 „ — „
1870. osztalék	7 „ 12 „
1871. „	367 „ 50 „
Tisztviselők és szolgálta fizetése	241 „ — „
Üzleti folyó költség	177 „ 55 „
Főösszeg:	244,838 frt. 84 kr.
Pénztár állás 1872. apr.30-án	20,233 „ 58 „
Markovits.	265,072 „ 42 „

A Kecskeméti Kereskedelmi Iparhitelintézet és Népbank 1872. áprillisi havi forgalmának kimutatása.

Bevétel:	
Pénztár egyenleg Márcziusról	2,020 frt. 51 kr.
Kötelezett takarékbetét	757 „ — „
Váltókölcsönökből	30,454 „ — „
Folyószámlára betét 5%	1,279 „ 50 „
„ „ 6%	27,871 „ 50 „
Előlegekből	8,334 „ — „
Kamatokban	1,035 „ 78 „
Díjakban	524 „ 94 „
Késedelmi kamatokban	5 „ 02 „
Intő díjakban	49 „ 45 „
Allamilletékekben	10 „ 50 „
Különféle	12,110 „ 20 „
Összesen:	84,452 frt. 40 kr.

Kiadás:	
Váltó kölcsönökben	42,937 frt. — kr.
Előlegekben	9,969 „ — „
Folyószámlákra kifizetett 5%	504 „ 79 „
„ „ 6%	16,753 „ 37 „
Kamatokban	372 „ 60 „
Tisztviselők fizetése	204 „ 17 „
Üzleti költségekben	56 „ 17 „
Allamilleték fejében	9 „ 15 „
Különféle	22 „ 50 „
Összesen:	70,828 „ 75 „
Pénztárban egyenleg máj. hóra	13,623 frt. 65 kr.
Blau.	84,452 frt. 40 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Dékány Ráfael.**

H I R D E T É S E K.

Figyelmeztetés

Gombos

„Erősítő italára“
a földbirtokosokhoz!

Miután a munkások mezei munkák közben többféle okokból hasmenést, vérhast, göresöt, hányást, hideglelést szoktak kapni, mi őket rendszeren hosszú időre munkaképtelenné teszi; mindezen bajokat

Gombos erősítő-itala

által oly gyorsan lehet megszüntetni, hogy a szenvedőt még a munka színhelyéről sem kell eltávolítani. — Megelőzőleg szeszes italok helyett naponként két kanalat foglaló pohárban adva, a munkást ép erőben lehet megtartani.

Kecskeméten raktár: Fejér István kereskedőnél. 2—12

Birtok-eladás. 2—3

A Jász-Lajosi pusztán, a nagy-venedéglőhöz ¼ óra távolságban fekvő 725 $\frac{10233}{1233}$ holdat tevő, melyben hozzávetőleg szántó 320, kaszáló 35, nádas 5, lábas-erdő legelőnek is használható 55, 310 legelő, mely feltörés után legjobb rozsot termi, gazdasági épületekkel ellátva, szabadkézből megvehető. Bővebben értekezhetni a jász-lajosi pusztabíró Bartal József úrnál, levél által vagy személyesen Almásy Antal tulajdonosnál Jász-Berényben.

Ház-bérbeadás vagy eladás.

Az új gőzmalom szomszédságában 4 szoba, 1 előszoba, konyha, éléskamra, egy másik kamra az udvarban, padlás és pinczéből álló lakház, csinos kis kerttel az udvarban, f. é. Augustus hó 1-től egy, vagy több évre haszonbérbe ki-, vagy szabad kézből eladandó. Bővebben értekezhetni

Id. Milhoffer Istvánnal.

2—2

HÁZ-ELADÁS.

A kis-vásári-útezában levő Gazits János-féle ház szabadkézből eladó; — a venni szándékozók értekezhetnek Forján Károlytól, vagy Zombory László ügyvédnél. 2—3

Pásztor Ferencz költeményei.

Kiadja:

SIPOS ORBÁN.

Szerző sajátja. — Ára 1 forint.

Kapható: GALLIA FÜLÖP könyvkereskedésében **Kecskeméten.**

Szöllő-eladás.

Néhai Szabó János és Brada Judit hagyatékához tartozó a kecskeméti 5320. sz. tjkönyvben, 736. r. sz. alatt a Mária-hegyben 169 útból álló szőlő, kunyhó, szüretelő hely és szabad bejárással örökáron eladó.

Venni kívánók értekezhetnek a fölirottnál, hol egyszersmind a feltételek is megtudhatók.

Szinnyai Antal, 3. t. sétatér-útca 49. sz. a.

Hirdetmény.

Ötvös László kalapos mesternek, helyben az V-ik tized 105. szám alatt lakatos-útezában, Csolnoki-féle ház közvetlen szomszédságában levő lakháza szabadkézből eladó. Feltételek iránt értekezhetni tulajdonossal említett lakásán.